

ПѢСЕНЬ ЗА КРИТИЦИТЪ

Сборъ многолюденъ; крѣськъ, шумъ, мѣла...
Абулъ Хасанъ съ приведена глава

Низъ хората се скита, прѣоблѣченъ,
И се услушва. Тамъ отъ кжтъ далеченъ,

До неговия слухъ долѣтя вчасъ,
И троснатъ нѣкой и присипналъ гласъ.

Прѣдъ пѣстра сганъ, наоколо му сбрана,
Единъ софта говореше припряно:

«Абулъ Хасанъ омайни пѣсни пѣй!
Въвъ тѣхъ свободно римата се лѣй;

«А хубость! — нѣ: съ кривачи да се граби.
Едно е — тѣ сж отъ кѣмъ мисль слаби.»

Отмина си смутенъ Абулъ Хасанъ
И се запрѣ при втори купъ събранъ.

Стоеше тамо другъ софта на чело,
Говоряще увѣрено и смѣло: